

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Diploma Leonis Papae IX. De Corpore S. Dionysii. In Saluatoris nostri Iesu
Christi nomine. Amen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

Frost. 22.

ptionis interdictionem transgredi præsumpserit, sciat se auctoritate beati Petri apostolorum principis cælorum regni clauigeri, nostroque anathematis vinculo & innodatum, & a regno Dei alienatum, atque cum diabolo & eius atrocissimis * pompis, transgressorem sanctorum patrum canonica traditione deputatum. Quoniam scriptum est: Terminos patrum nostrorum nulla auctoritate illicitæ temeritatis transgredi præsumi. Et quia opportunitatis exigit ratio, proteruos ac transgressores ex canonice correctionis freno debere constringi; illius insuper * speciali iaculo perdat animam, cuius temporali gladio Malchus amisit auriculam. Qui vero huius nostri priuilegii constitutionem & confirmationem obseruaerit, a Domino Deo benedicatur, & æterni regni, beato interueniente Matthæo euangelista, particeps effici mereatur.

*spiri-
tuali

Datum xi. Kalendas Augusti per manus Friderici diaconi, sanctæ apostolicæ sedis bibliothecarii & cancellarii, & domini Hermanni Colonienfis archiepiscopi & archicancellarii, anno domini Leonis IX. papæ tertio, indictione iv.

DIPLOMA
LEONIS PAPÆ IX.

DE CORPORE S. DIONYSII.

In Saluatoris nostri Iesu Christi nomine. Amen.

Leo episcopus seruus seruorum Dei clarissimo filio inclito regi Francorum, ac venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopis, & dilectis in Christo filiis abbatibus, prioribus, præpositis, & decanis, vniuersisque tam subditis quam prælatis eiusdem regni, salutem & apostolicam benedictionem.

DEVS omnipotens, qui non immerito per Prophetam in sanctis suis esse mirabilis prædicatur, mira quadam inscrutabilis consilii sui profunditate disponit, quæ dum considerare non sufficit mens humana, ipsa suimet infirmitate deficiens, in quemdam sui excessum rapi cogitur & stuporem. Quod ipsi nos nuper experti, & vobis in Christo carissimis, & vniuersitati fidelium promulgare compellimur, vt & Dei opera pariter admiremur. Nam

cum per instantiam serenissimi imperatoris Henrici ad partes Germaniæ visitandas, ac præcipue ad urbem quæ dicitur Ratispona, vel Regenspurg, euocati essemus ad venerabile corpus beati Vvolfgangi eiusdem urbis episcopi transferendum, hoc ea qua decuit reuerentia & deuotione peracto, tui, Francorum rex in Christo fili carissime, nos legati, tuorumque omnium vice solliciti rogarunt, quatenus litem, quæ inter vos & urbem prædictam super sacrosanctis ossibus beatissimi Dionysii Areopagitæ diuinitissime ventilatam, veritate discussa, dirimere curaremus; vobis quidem eadem apud vos esse dicentibus, ciuibus autem atque incolis urbis præfatæ astruentibus e conuerso ea per inuictissimum Arnulphum quondam imperatorem ad ecclesiam beati martyris Emmeranni esse translata, ibidemque deinceps contineri. Quæ quidem ecclesia inibi sita est, atque ab omni aliorum subiectione ac iurisdictione libera & excepta ad ius & proprietatem beati Petri apostolicæ sedis immediate pertinere dignoscitur, oblatione videlicet excellentissimi Romanorum imperatoris Caroli Magni, ac posterorum ipsius, qui eidem hæctenus successerunt, seu in imperio, seu in regno. Id ipsum nihilo minus venerabilis abbas Reginuardus ac fratres eiusdem ecclesiæ cum vniuersitate Ratispona instantissime petierunt fieri.

Nos ergo vtriusque partis precibus inclinati, nec volentes vltius corda fidelium huius dubii ambiguo caligare, in fratrum nostrorum ac plurium episcoporum ac prælatorum præsentia & conspectu, scripta Arnulphi Augusti, ordinemque rei diligentissime perlegentes, nec eo contenti capsas, thecas & scrinia, in quibus sacra reliquiæ condita dicebantur, ac titulos ac epigrammata eorundem oculo tenus solerti examine discutiendo, nihilque omittendo quod ad indagacionem certitudinis pertinet, tam imperialibus quam papalibus antecessorū nostrorum literis sufficienter instructi, picturis quoque parietum multiplicibus, & sculpturis vetustissimis, exprimentibus indicia veritatis & notas, indubitata fide comperimus, dicti doctoris & martyris ossa venerabilia, excepta particula vnica simul & minima manus dextræ, apud memoratum B. Emmeranni cœnobium integraliter contineri. Etenim,

ne testimonia hominū, quæ iam diximus, non sufficerent, diuina quoque non defuere prodigia & portenta, quæ dubium omne penitus abegerunt: quæ nos quoque conscribi iussimus diligenter, vobisque transmitti per vestros nuntios ac legatos, nec non apud ecclesiam prædictam perpetuo conseruari; vt & ad posteros gestæ rei notitia deducatur, & vltèrius litigandi materia penitus conquiescat. Insuper & districte præcipimus, statuentes, vt translationis ipsius veneranda solennitas, tam a fratribus eiusdem ecclesiæ quam ab vniuersis vrbis iam dictæ, annis singulis cum omni iucunditate & gaudio celebretur, totaque tripudiet regio Germanorum tanti patris atque patroni aduentui non ingrata.

Vos autem in Christo dilectissimi filii rex Francorum, tuique fideles, quamuis inuidendi Teutonicæ genti videamini iustam quidem habere materiam, ita vt putatis merito de Alemannorum vobis lætitia sit dolendum; considerantes tamen & Dei omnipotentis & inuicti martyris sui voluntatem, quem ablatum plangitis, consolationis tandem admittite placamentum, pensantes attentius, quod nec vobis ablatum est, quippe qui carissimos prædicationis suæ & passionis consortes, Rusticum & Eleutherium, in dilectionis adhuc & tutelæ pignus & certitudinem dereliquit: nec dolete si Germanos iam visitare dignatus est vel defunctus, qui vobis adhuc viuens prædicauit, & apud vos bonum certamen certando, cursum consummando, fidem seruando, triumphum peregit victoriosissimæ passionis, apostolatus sui super vos signa tam in vita perficiens, quam in morte.

Qui igitur Alemanniam ipsius ossa fouere non permitatis in solatium & tutelam, quem vobis Athenæ, vt Christo lucrifaceret vos, viuum recipere, audire, & cælo transmittere permiserunt? Accedet nihilo minus consolationis & alia ratio, & auctoritas scilicet & excellentia subtractoris. Preciosum quidem thesaurum vos perdidisse fatemur, sed ablatoris attendite dignitatem: simulque patris & apostoli vestri gloriæ congaudete, qui cum vos meritorum atque doctrinæ suæ gaza ditauerit, & reliquiarum saltem suarum * ac apothecas tam deuotum furem sui corporis habet quam insignem, auro vtique

& topazio meliorem, qui sui valore ad ossa sua sanctissima subtrahenda Cæsareum etiam verticem inclinavit. Nec maiestas imperialis, nec regia celsitudo, pii furis hic notam aut nomen erubuit in Arnulpho, dummodo beati corporis opibus vel doli, vel furti, vel sacrilegii modo sacrari atque ditescere mereretur: qui fures atque sacrilegos erat solitus condemnare, dummodo macarii Dionysii preciofo corpore frueretur, fur ipse tunc fieri & sacrilegus non contempsit.

Cum insuper fides atque deuotio dubium etiam omne per hoc penitus amputauit, quod non in ipsa Roma, non in quacumque metropoli, non in vrbe qualibet regni vel arce sibi studebat eligere sepulturam, sed vbi suum se Dionysium condidisse & sciunt & latantur, suo se sperans patrociniō defendendum, & conresuscitandum in die nouissimo cum beatis. Præsentibus igitur dilectionem vestram monemus attentius, & hortamur in Domino, districtè præcipientes, quatenus Rustico & Eleutherio pie contenti, non fallentes vosmetipsos & alios, beatissimi Dionysii ossa in vrbe Ratisponensium apud ecclesiam beati Emmeranni martyris & noscatis & fateamini coruscare.

Datum & actum Ratisponæ per manus Friderici diaconi bibliothecarii & cancellarii sanctæ Romanæ ecclesiæ catholicæ & apostolicæ, anno Domini millesimo quinquagesimo secundo, anno pontificatus domini Leonis noni papæ quarto, indictione * quinta, Nonis Octobris.

* sexta.

COMMEMORATIO BREVIS
RERVM A LEGATIS APOSTOLICÆ SEDIS
CONSTANTINOPOLI GESTARVM.

*Incipit breuis & succincta commemoratio eorum quæ gesserunt
apocrisarii sanctæ Romanæ & apostolicæ sedis in regia
vrbe, & qualiter anathematizarunt Michaelē
cum sequacibus suis.*

ANNO duodecimo imperii Constantini Monomachi
indictione septima, ipso die natiuitatis beati Ioannis
Baptistæ, aduenientibus a domno papa Leone nono apo-
crisariis sanctæ Romanæ & apostolicæ sedis, Humberto

Res geste
per legatos
apostolicos
Constanti-
nopoli.